

וצחרים - אין זה מקום שගרא חשה, אלא הוא מקום שעומד בין זה לזו, אבל תזוזן של תפטל מנוחה מקום שהוא נגרא חשה, שאחزو בערב ועומד זה עם זה.

ומה שנאמר צחרים, שהוא תקף חוק השם, הוא נקט בלשון מעלה. וכך היא הדרך - לאיש שחור קוראים לו לבן, ונקט לשון מעלה, ולפעמים קוראים לבן שחור, שפטות (במדבר יב) כיasha בשית לפקח. (עמוט ט) הלווא כבני כשיים אםם לי וגוו'.

ערב זה - תפטל ערבית. ומושום שבערב זהה מתחערב הצד הآخر שמחיש את אורו ושולט בלילה,ומו לו רשות, ואין לו זמן קבוע. אמורים ופרדים מתקאכלים בזמן זהה, ומפאן גזונים פפה קבוצות של שרים שיוציאים ושולטים בלילה.

אם אמר, אם פך, הרי שנינו שפל אוטם בעלי הצד הآخر של רוח הטמאה לא שליטים בארץ הקדושה, והרי מוערדים אוטם ישראל בזיה, ואסרו לעודם לשירות על הארץ.

אלא בלילה אותו העשן עולה, ולא עולה כמו שבקרבן אחר, שהיה העשן עולה בדרך ישר, וכאנ היה עולה אותו עשן לנקב אחד של האפון, שם כל מודרים של רוחות רעות. וכיון שהוא עשן עולה ומוקם דרך לאותו צד, כלם היו גזונים ועומדים ונכנים למקומם, ולא היו יוצאים ושולטים בעולם.

ממנה אחד עומד לאותו הצד של אותו נקב שבאפון, בכל אוטם קבוצות של שרים, ושםו סנגייריה, ובשעה שהוא עשן מוקם בדרך ועולה, המῆמה הזה ושים אלף רבו מתקנות אחרות, כלם מתחתרדים לקבלו

אבל ומנא דצלתא דמנחה) אמר דעתקי ריחן איהו דאחד בערב, ורקימא דא עם דא.

ומה דעתמר צהרים, דאייהו תוקפא דשםשא. לישנא מעלייא נקט. והכי איהו ארחה, לבר נש אוכם, (דף קל ע"א) קראן ליה חזר, וליישנא מעלייא נקט, ולזמנין לחזור קראן ליה אוכם, דכתיב, (במדבר יב) כיasha כוישית לךח (עמוס ט) הלא כבני כושיים אתם לי וגוו'.

ערב דא, צלחת ערבית. ובגין דבערב דא אתערב ביה טרא אחרא, דחשיך נהורייה, ושלטה בלילה, שוו ליה רשות, ולית ליה זמן לבב, אמורין ופדרין מתאכלין בהאי זמנה, ומבאן אתזנו כמה חביב טהירין, נפקין ושלטין בלילה.

יאי פימא, אי הבי, הא תנינן, דכל אינון מאירי טרא אחרא דרום מסאבא, לא שלטי באירוע קדיישא, והא מתרערי לוין ישראל בהאי, ואסир לאירוע לוין לשראי על ארעה קדיישא.

אלא בלילה, והוא תננא סליק, ולא סליק פגונא דקרבנא אחרא, הדוה סליק תננא בארכ מישר, ודקא הדוה סליק והוא תננא לחדר נוקבא דצפון, תנמן כל מדוריין דרוחין בישין, ובינו דההוא תננא סליק ועיקים ארוח לההוא טרא בלהו הו מזגין רקימין ועאלין בדורותיהו, ולא הו נפקין ושלטין בעולם.

חד ממנה קיימא לההוא טרא, על והוא נוקבא דצפון, בכל אינון חביב טהירין, סנגיריה א שמיה, ובשעתה דההוא תננא עיקים ארחהיה וסליק, האי ממנה ושתין אלף רבו משדרין אחרני, בלהו מתקתדו לקבלא ליה, ולאתזנא מגיה, ורקימין בההוא נוקבא,